

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ
ΛΥΔΙΑΝ ΤΗΝ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΑΝ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ
τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ θείου Παύλου λαμπρυνθεῖσα τοῖς λόγοις, πανοικε-
σία τῷ Σωτῆρι προσήλθες, ἐν τοῖς Φιλίπποις ἡ Λυδία
πάνσεμνε· ὅθεν καθικέτευε, πάσης ρύεσθαι βλάβης, καὶ πα-
ντοίας θλίψεως, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, καὶ τὴν θερμὴν
σου δίδου ἀρωγὴν, ἀνακειμένῳ σοι, τῷδε Ἰδρύματι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διαφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους. Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'. καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Δέξαι δεήσεις ἡμῶν Λυδία. Γερασίμου»

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λοχεῖον ὑπάρξασα τοῦ φωτός, Λυδία θεόφρον, ταῖς τοῦ Παύλου μαρμαρυγαῖς, φωτὶ τῶν Ἁγίων πρεσβειῶν σου, τὴν τῶν παθῶν μου ὁμίχλην διάλυσσον.

Εἰρώθης τῷ ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, δεχθεῖσα τὸ φέγγος, εὐσεβείας ἐν τῇ ψυχῇ· διὸ ἡμᾶς πτέρωσον Λυδία, πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν θεῖαν δεόμεθα.

Ζενίσασα κόσμου τοῦ γεηροῦ, σεαυτὴν Λυδία, ἀγαπήσει τῇ τοῦ Χριστοῦ, ξένωσον ἡμῶν τὰς διανοίας, ἐξ ὑλικῶν ἐννοιῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Αἰγνή Θεοτόκε Μητὲρ Θεοῦ, ἀγνόν με συντήρει, κατὰ σῶμά τε καὶ ψυχὴν, καὶ ρῦσαι τὸν νοῦν μου δυσωπῶσε, ἐξ ἐννοιῶν χαλεπῶν τοῦ ἀλάστορος.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ι ἄλασμόν ἡμῖν αἶτει, καὶ τῶν παθῶν, ἴασιν, καὶ δυσχερειῶν πολυτρόπων, τὴν ἀπολύτρωσιν, Λυδία πάνσημνε, τοῖς ἀδιστακτῶ καρδία, πάντοτε προστρέχουσι, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Δ εξαμένη τὸ φέγγος, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, γέγονας θεοράπαινα θεία, τοῦ Παντοκράτορος, Λυδία πάντιμε· ὄν ἐκδυσώπει λυτροῦσθαι, πάσης περιστάσεως, τοὺς σέ γεραίροντας.

Η θερμὴ σου πρεσβεία, πρὸς τὸν Χριστὸν γένοιτο, τῷδε τῷ Ἰδρύματι τεῖχος, ἀκαταμάχητον, Λυδία ἔνδοξε, πᾶσαν βουλὴν ἐναντίαν, ἐξ αὐτοῦ ἀπειργουσα, καὶ ἀποτρέπουσα.

Θεοτοκίον.

Γ ωματώσασα Κόρη, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, καὶ μετὰ τὸν ἄφραστον τόκον, παρθένος μείνασα, τὸν νοῦν μου κάθαρον, φθοροποιῶν νοημάτων, καὶ μανίας ρῦσαι με, τοῦ πολεμήτορος.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβεΐαις Λυδία πρὸς τὸν Σωτῆρα, πάσης βλάβης καὶ συμφορᾶς καὶ κακώσεως, τοὺς ἐξαιτουῦντας τὴν θεϊαν σου προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεΐα...

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.**ᾠχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.**

Ηυδία σεμνή, δοχεῖον θείας χάριτος, φωτὶ νοητῶ, τῶν θείων σου δεήσεων, τῶν πειρασμῶν σκοτόμαιναν, ἀφ

ἡμῶν ἀποδίωκε πάντοτε, καὶ ἐν εἰρήνῃ ἡμῶν τὴν ζωὴν, κυβέρνει καὶ ἴθυνον πρὸς Κύριον.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εἴν τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου, ἔνδοξε Λυδία θαρροῦντες πάντοτε, πάσης θλίψεως ρυόμεθα, ὕμνον χαριστήριόν σοι ᾄδοντες.

Ιλασμῶ βλέπον ὄμματι, ἐπὶ τόδε Ἴδρυμα παμμακάριστε, σεμνυνόμενον τῇ κλήσει σου, καὶ αὐτὸ Λυδία αἰεὶ φύλαττε.

Εωτηρίαν ἐξαίτησαι, τὴν κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα δεόμεθα, τοῖς προστρέχουσιν ἐκάστοτε, πάνσημνε Λυδία τῇ σῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν σωματώσασα, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος μέйнаσα, Θεοτόκε Ἀειπάρθε, ἐκ φθοροποιῶν παθῶν με λύτρωσαι.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Μέγα ἀληθῶς, ὦ Λυδία κλέος εὐρηκας· διὰ τοῦτό σου δεόμεθα θερμῶς, ἐκ μεγάλων πειρασμῶν ἡμᾶς ἀπάλλαττε.

Ωφθης στηριγμός, τῷ παρόντι σου Ἰδρύματι· διὰ τοῦτό σου Λυδία τὴν θερμὴν, ἀρωγὴν καὶ μεγαλύνει καὶ γεραίρει σε.

Νόσων καὶ παθῶν, καὶ παντοίων πικρῶν θλίψεων, ἄνωτέρους ἡμᾶς φύλαττε ἀεὶ, ταῖς πρὸς Κύριον Λυδία ἰκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἄγνη, τῆς σαρκὸς μου ἅπαν φρόνημα, ἐνεργεῖα τῆς ἐν σοὶ θείας ζωῆς, Θεοτόκε καὶ φωτὶ με θείῳ λάμπρυνον.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ἦυδίας, τῆς θεραπαίνης σου Σῶτερ, τῆς πιστῶς σε δοξασάσης ἐν βίῳ, ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν πολυτρόπων, καὶ πρὸς εἰρήνης λιμένα κυβέρνησον, ἐκ καταγιγῆδος χαλεπῆς, τῶν ἐν κόσμῳ δεινῶν περιστάσεων.

Υΐψιστου, τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν, καθορῶσα θεοφόρε Λυδία, ἐξ ἀδοξίας παθῶν ἀκαθάρτων, ταῖς πρὸς αὐτὸν ἰκεσίαις σου λύτρωσαι, τοὺς προσιόντας εὐλαβῶς, τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ ἐκάστοτε.

Δυνάμει, τῇ σοὶ δοθείσῃ Λυδία, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, τοῦ ἰσχυροῦ τὴν ἰσχὴν ἐν κακίᾳ, τὴν καθ' ἡμῶν μαινομένην κατάβαλε, καὶ καθοδήγησον ἡμᾶς, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Θεοτοκίον.

Ιᾶσω, τὸ μέγα τραῦμα Παρθένε, τοῦ Ἀδάμ τὸν ἱατρὸν καὶ Σωτῆρα, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου τεκοῦσα αἱμάτων,

Χριστὸν τὸν λύσαντα Ἰαδοῦ τὴν δύναμιν· διὸ θεράπευσον κάμου, τῆς ψυχῆς τὰ ἀνίατα τραύματα.

Λιάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείας Λυδία πρὸς τὸν Σωτῆρα, πάσης βλάβης καὶ συμφορᾶς καὶ κακώσεως, τοὺς ἐξαιτοῦντας τὴν θεῖαν σου προστασίαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ως δεξαμένη τὸν λόγον τῆς χάριτος, πολλῶν χαρίτων Λυδία ἠξίωσαι· διὸ καὶ ἡμῖν δίδου πάνσεμνε, ἐκ τῆς σῆς χάριτος θεῖαν ἐνέργειαν, ὡς ἂν θεαρέστως βιώσωμεν.

Προκείμενον.

**Ἐπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι,
καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.**

Στίχ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λαλοῦντος τοῦ Ἰησοῦ τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ Ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασι, ζητοῦντές σοι λαλῆσαι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστὶν ἡ Μήτηρ μου, καὶ τίνας εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ ἐκτείνας

τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· Ἴδου ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφός, καὶ ἀδελφή, καὶ μήτηρ ἐστίν. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς πολλά.

Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Ἀγίας...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πρώτην ἐν Φιλίπποις σε, Παῦλος ὁ μέγας φωτίσας, τῷ θείῳ κηρύγματι, σκευδός σε εἰργάσατο θείας χάριτος· ἔνθεν δὴ πάνσεμνε, ἐναρέτοις ἔργοις, τὸν καλέσαντά σε Κύριον, καλῶς ἐδόξασας· ὃν διὰ παντὸς καθικέτευε, Λυδία μαμακάριστε, ἄφεισιν παισμάτων δωρήσασθαι, καὶ πειρατηρίων, παντοίων καὶ παθῶν ἀπαλλαγὴν, ἡμῖν τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε, καὶ βίου διόρθωσιν.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεός....

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ανωτέρους συντήρει, ἐπηρείας ἀπάσης τοῦ πολεμήτορος, Λυδία μακαρία, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ

βοῶντας ἐκάστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Γεωργεῖν με τὸν φόβον, τοῦ Θεοῦ τὸν σωτήριον ἐνδυ-
νάμωσον, Λυδία μακαρία, πρὸς κτῆσιν ζωῆς θείας,
τὸν βοῶντα ἐκάστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Εντολῶν τοῦ Κυρίου, διανύειν τὴν τρίβον ἡμᾶς ἐνί-
σχυσον, Λυδία μακαρία, ἵνα ζωῆς τῆς ἄνω κληρονό-
μοι γενώμεθα, ἔνθα Ἁγίων χοροί, καὶ φῶς ἀθανασίας.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθέντα με Κόρη, ἐργασίαις ἀτόποις καὶ ἁμαρτήμα-
σι, ἀπόπλυνον τοῖς ρεῖθροις, τῶν θείων οἰκτιρμῶν
σου, καὶ βοῶντά με οἴκτειρον· χαῖρε Παρθένε ἀγνή, τοῦ
κόσμου προστασία.

Ῥδὴ ἡ· Τὸν Βασιλέα.

Ανωθεν βλέψον, ἐπὶ τὸ Ἴδρυμα τοῦτο, καὶ χορήγησον
αὐτῷ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, χάριν καὶ εἰρήνην, Λυδία
μακαρία.

Κεῦος Λυδία, τῶν ἀρετῶν γεγонуῖα, καθοδήγησον
πρὸς θείας ἀναβάσεις, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τοὺς σὲ
ὑμνολογοῦντας.

Ιλύος ρῦσαι, τῆς τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ παι-
σμάτων μοι τὴν ἄφεσιν ἐξαίτει, παρὰ τοῦ Σωτῆρος,
Λυδία πανολβία.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Κυρίου, καὶ Ἀειπάρθενε Κόρη, πάσης πλῆνόν με παθῶν ἀκαθαρσίας, ἵνα σε δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ολόφωτον παστάδα, ἤδη κατοικοῦσα, ἐν οὐρανόις Λυδία σκηνώμασιν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει τῶν ἀνυμνούντων σε.

Υπέρτερον τὸν νοῦν μου, πάσης προσπαθείας, τῆς τῶν ρεόντων Λυδία ἀνάδειξον, καὶ μεταρσίωσον τοῦτον πόθῳ τῷ κρείττονι.

Υμνοῦντές σου τὰς πράξεις, Λυδία τοῦ βίου, τὴν σὴν αἰτούμεθα θείαν ἀντίληψιν, ἣν ἡμῖν δίδου καὶ σκέπε ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε Λυχνία, θείαις φωταυγείαις, Εὐλογημένη Παρθένε Πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν σκοτοδίνης τὸν νοῦν μου λύτρωσαι.

Τὸ Ἄξιόν ἐστιν καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Πύλου φωτισθεῖσα ταῖς διδαχαῖς, τῷ Χριστῷ προσήλθες, καὶ πεπίστευκας πανοικεί, καὶ υἰοθεσίας, τῆς θείας ἡξιώθης, ἐν ρεῖθροις τοῦ Ζυγάκτου, Λυδία πάνσεμνε.

Εργοῖς διαλάμπουσα ἱεροῖς, καὶ Θεόν Λυδία, σεβομένη ἀπὸ ψυχῆς, τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, κηρύττοντος τοῦ Παύλου, ἐδέξω ὀλοψύχως, σὺν τοῖς οἰκείοις σου.

Πάλω διηκόνησας εὐσεβῶς, τοῦτο δεξαμένη, ἐν τῷ οἴκῳ σου τῷ σεπτῷ ὄθεν οὐρανοῦ, συνέσεως ἐπλήσθης, καὶ τῷ Χριστῷ Λυδία, πιστῶς ἐδούλευσας.

Χαίρει Ἐκκλησία ἡ τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐν τοῖς Φιλίπποις, εὐσεβείας σε ἀπαρχήν, ἔχουσα Λυδία, καὶ πίστεως ἁγίας, λαμπάδα φανοτάτην, ἁγίαις πράξεσι.

Δρόμον διανύσασα τὸν σεπτόν, καὶ τῆς οὐρανοῦ, μετασχοῦσα διαγωγῆς, πρέσβευε Λυδία, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, διδόναι ἡμῖν πᾶσι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Κέπε ἀντιλήψει σου τῇ θερμῇ, τὸ Ἰδρυμα τοῦτο, τὸ τῇ κλήσει σου τῇ σεπτῇ, κατηγγλαϊσμένον, Λυδία μακαρία, ἐπιβουλήν ἐκ τούτου πᾶσαν ἐκτρέπουσα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

**Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς,
καὶ ἀπόλυσις, μεθ ἦν τὸ ἐξῆς:**

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δόξης ἀπολαύουσα λαμπρᾶς, σὺν τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις, Λυδία πάνσεμνε, σκέπε καὶ διάσωζε, ἐκ πάσης θλίψεως, τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, καὶ πάσης ἀνάγκης, καὶ πικρᾶς στενώσεως, καὶ πειρασμῶν χαλεπῶν, πά-

ντας τοὺς πιστῶς προσιόντας, τῇ σῆι πρὸς Χριστὸν μεσι-
τεία, ὡς αὐτοῦ θεράπεινα θεόληπτος.

Δίστιχον.

Τὴν παροῦσαν δέησιν ἡμῶν Λυδία
Ἦν σοι Γεράσιμος ἀνέπλεξε δέξαι.

